

Schotse auteur Iain Banks (59) overleden

LONDON – De Schotse schrijver Iain Banks is gisteren op 59-jarige leeftijd overleden. Hij leed aan kanker. In april kondigde hij al aan dat zijn binnenkort te verschijnen roman *The Quarry* zijn laatste zou zijn. Banks had twee parallelle carrières: een als fictie-auteur en een als schrijver van sciencefictionboeken. Dat laatste deed hij onder de naam Iain M. Banks.

Nominaties bekend voor Poelfinancier 2013

AMSTERDAM – Wim Helsen, Ronald Goedemondt, Lebbis, Van der Laan & Woe, de Ashton Brothers en Kommil Foo zijn genomineerd voor de Poelfinancier, de prijs voor de beste theatermaker van het seizoen. Voor de aanmoedigingsprijs, de Neerlands Hoop, zijn Pieter Derks, Johan Goossens, Louise Korthals en Speelman & Speelman genomineerd.

Miljoenste bezoeker voor Guus Meeuwis

AMSTERDAM – Guus Meeuwis (41) verwelkomde gisteravond zijn miljoenste bezoeker sinds 2006, in de achtste editie van zijn *Groots met een zachte G*-concerten in een uitverkocht Philips Stadion in Eindhoven (34.000 bezoekers). Vandaag en morgen treedt Meeuwis weer op in Eindhoven. Ook voor die concerten zijn geen kaarten meer verkrijgbaar.

Dirigent Bruno Bartoletti in Florence gestorven

AMSTERDAM – De Italiaanse dirigent en belcantospecialist Bruno Bartoletti (87) is gisteren in Florence overleden. Hij was van 1964 tot 1999 chef van de Lyric Opera in Chicago en zeer geliefd bij zangers. Bartoletti was in 2011 nog te zien in het Concertgebouw, waar hij in de Zaterdag-Matinee een onvergetelijke uitvoering van *La Gioconda* leidde.

HF holland festival

Clownerie die verrast en misleidt

Hans was Heiri is circus, dans, mime en muziek. Kinderen gieren het uit, volwassenen kijken naar de mooie plaatjes.

LORIANNE VAN GELDER

De vierkante vierkamerwoning staat haaks op het podium. Je kijkt naar het gevaarte alsof het een bovenaanzicht is, maar het staat toch echt verticaal opgesteld. En dan heb je nog niet eens gezien dat het bouwwerk 360 graden draait, terwijl de bewoners door deuren gaan, over de muren klauteren, op een stoel zitten en plotseling ondersteboven hangen.

Het Zwitserse gezelschap Zimmermann & de Perrot trekt met zijn combinatie van circus, dans en muziektheater in heel Europa volle zalen. Fransen krijgen geen genoeg van de

acrobatie strapsen van het zeven koppen tellende ensemble. Binnen een mum van tijd is de grote zaal van het Théâtre de la Ville in Parijs uitverkocht. En in Nice zijn ook alle stoelen gevuld, niet in de laatste plaats door kinderen, die gretig kraaiend en hard lachend de expressieve acrobaten aanmoedigen.

Hans was Heiri (vrij vertaald: lood om oud ijs) heet de nieuwste voorstelling van Zimmermann & de Perrot. Sinds 1999 werken de twee kleine mannen samen, Dimitri de Perrot (1976) is muzikant en componist, Martin Zimmermann (1970) is choreograaf en regisseur.

"Het is heerlijk als het hele publiek lacht, omdat de kinderen lachen," zegt Dimitri de Perrot opgetogen, na een voorstelling in Nice. "Als we grappen maken, moeten we er vooral zelf om kunnen lachen."

In *Hans was Heiri* wordt het publiek voortdurend misleid of verrast. Een

man met een volle baard draagt hoge roze hakken, een slangenvrouw wurmt zich in en uit een kistje, Martin Zimmermann sluip in een strakke zwarte legging en rokkostuum als een moderne Pierrot over het toneel en een excentrieke yogaleraar geeft les aan de andere acteurs, terwijl het huis helemaal rondraait.

'Als we grappen maken, moeten we er vooral zelf om kunnen lachen'

"We verliezen de controle, ik vind dat heel mooi. Het gaat over de vraag waarom we soms onszelf zijn en waarom soms niet," legt de Perrot uit. "Het zijn eigenlijk allemaal kleine verhalen, we ontwikkelen personages," zegt Zimmermann. De twee mannen zijn beide expressief. Ze vul-

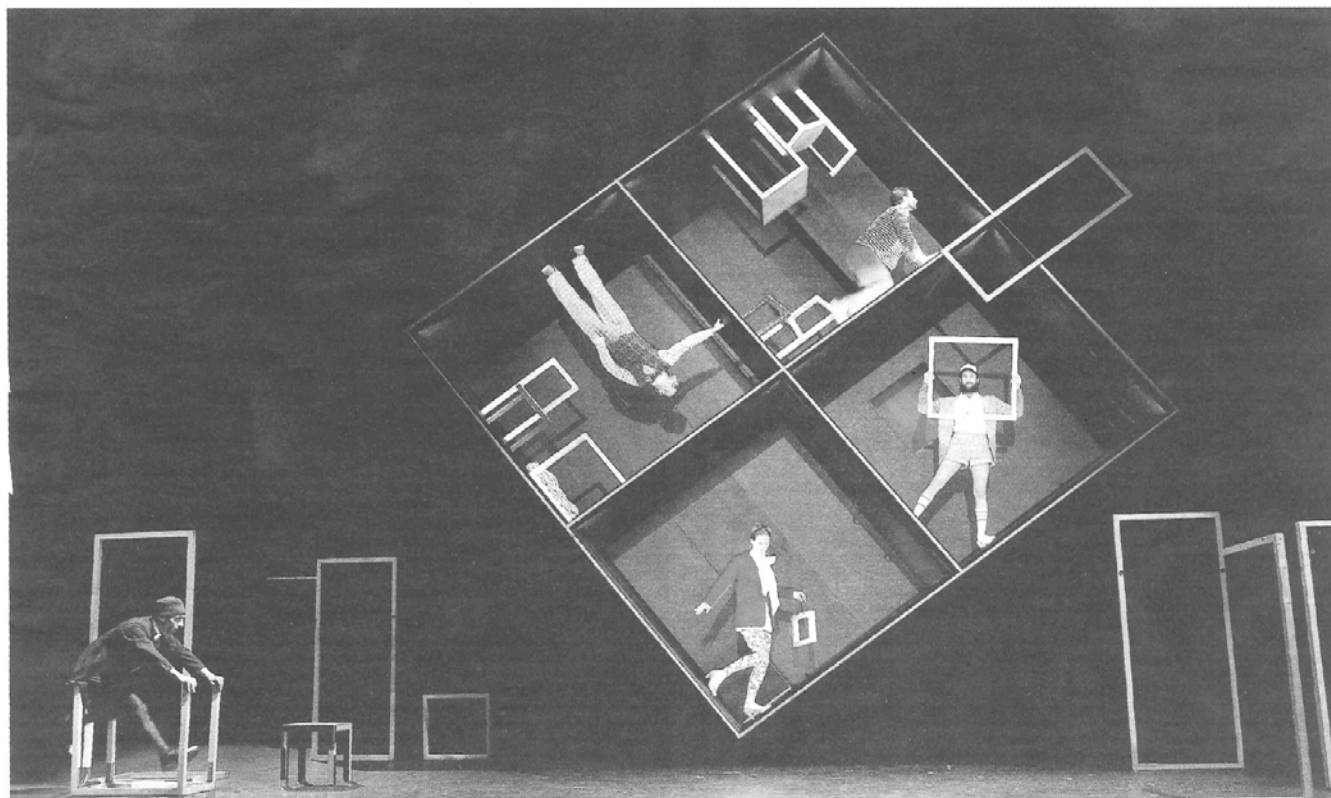
len elkaar aan, onderbreken elkaar nooit. Niets doet denken aan het cliché van excentrieke circusartiesten. Toch noemt Zimmermann zichzelf een clown, al bedoelt hij dat op een filosofische manier. "Iedereen op straat kan een clown zijn. We zijn kwetsbaar, we proberen soms iemand anders te zijn, we struikelen, we maken fouten." "Wat Martin probeert te zeggen," vult de Perrot aan, "is dat een clown op toneel spelen wel degelijk moeilijk is, maar dat je in het dagelijks leven een clown kunt zijn door te lachen om jezelf. Wij doen dat ook: we nemen ons werk serieus, maar lachen er ook hard om. Je moet het allemaal niet te serieus nemen."

De acrobatische kunsten die de zeven spelers op toneel uithalen, zien er terloops uit, soms zelfs licht chaotisch. "Maar dat is het helemaal niet!" zegt Zimmermann. "Het is gevaarlijk om niet heel precies te werk te gaan." Voor het eerst wilden Zimmermann

en de Perrot werken met acteurs en dansers die wat ouder zijn. Niet te oud, maar voor dansbegrippen oud, dertigers, begin veertigers zelfs. "Een beetje zoals wij," zegt Zimmermann. "Het werpt meteen nieuwe vragen op: wie ben je, wat kun je nog, hoe kwetsbaar ben je? Hoe lang kun je nog dansen?" Toch zie je op toneel geen teken van stramme gewrichten of moeizame bewegingen. De Perrot: "We hebben personages gemaakt, iedereen is nog danser of acrobaat maar gebruikt zijn beperkingen voor zijn personage."

Hun drie optredens tijdens het Holland Festival zijn de eerste ooit in Amsterdam. "Ik vind het zo leuk, ik ben dol op Amsterdam," zegt de Perrot spontaan. "Nederland lijkt een beetje Zwitserland. Het wordt vast een beetje als of we thuis spelen."

Zimmermann & de Perrot: *Hans was Heiri*, Carré, 13 t/m 15/6. Vanaf 10 jaar.

Zimmermann & de Perrot werken voor het eerst met acteurs en dansers die wat ouder zijn. Zimmermann: 'Het werpt nieuwe vragen op: wie ben je, wat kun je nog, hoe kwetsbaar ben je?'

FOTO MARIO-DEL-CURTO-STRATES